

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ

Του Ιάσωνα Κουτούφαρη-Μαλανδρίνου

Στην Ρωσία του 1872, ο Στεπάν Τροφίμοβιτς Βερχοφένσκι είναι ένας παροπλισμένος διανοούμενος που οραματίστηκε την επανάσταση και ο γιός του Πιότρ είναι ο ηγέτης μίας μικρής εξτρεμιστικής ομάδας που δεν παράγει τίποτε άλλο από θεωρίες κοινωνικών συστημάτων και ανόητα εγκλήματα. Ο Στεπάν Τροφίμοβιτς πεθαίνει ακούγοντας την ιστορία του εξορισμού του Γεργεσηνού δαιμονισμένου. Για την αντίληψη του, οι δυσπραγίες, οι ματαιώσεις, όλοι οι δαίμονες της Ρωσίας –«oui, cette Russie que j'aimais toujours»–, εγκαταλείπουν το σώμα του ασθενούς για να μπουν στους χοίρους, τους δαιμονισμένους ναρόντνικους, τον γιό του και τα δεκάδες γκρουπούσκουλα των εξεγερμένων.

Στην Ελλάδα του 2014, υπάρχουν οι απογοητευμένοι αριστεροί, εκείνοι που στήριξαν κόμματα και φορείς που κάποτε υπόσχονταν έναν καλύτερο κόσμο, μα τώρα έχουν παρακμάσει. Όλοι αυτοί οι προδομένοι από το πολιτικό κατεστημένο και τους επαγγελματίες συνδικαλιστές προσμένουν μιάν επανάσταση. Στα χείλη τους έχουν διαρκώς μιά φράση σε ποικίλες εκφορές: «γιατί δεν βγαίνουμε στους δρόμους;», «πότε θα βγούμε στους δρόμους;», «όταν βγούμε στους δρόμους...». Στην πραγματικότητα, κάποιοι έχουν ήδη βγει στους δρόμους: είναι το νέο αναρχικό αντάρτικο πόλης –ό,τι η Αστυνομία αρέσκειται να ονομάζει «τρομοκρατία νέας γενιάς». Είναι αυτοί που επιτίθενται στον πολιτισμό –όχι στον καπιταλισμό–, αυτοί που δημιουργούν αδιαφανείς ομάδες, αυτοί που αναλαμβάνουν μόνο την ευθύνη των εκρήξεων, αυτοί για τους οποίους η βία δεν είναι ένα μέσο του αγώνα, αλλά η ίδια τους η ύπαρξη.

Οι σημερινοί δαιμονισμένοι έχουν τόλμη, σθένος, και μεγάλη ιδεολογική σύγχυση. Ζητούν από την ελευθερία να πυρπολήσει τις καρδιές τους, γιατί απλά είναι όμορφο να είναι ελεύθεροι, κι ελεύθερος είναι αυτός που αγωνίζεται για την ελευθερία.

Με τα λόγια του Γκριγκορέιφ: «*Nous étions libres en effet, mais de quoi?*». Ήμασταν λοιπόν ελεύθεροι, αλλά ελεύθεροι να κάνουμε τί;

Το έργο *Οι Δαιμονισμένοι* του F. Dostoyevsky, βασισμένο στην θεατρική διασκευή του A. Camus, παρουσιάζεται στο Σύγχρονο Θέατρο (Ευμοπλιδών 45, Γκάζι) μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2013. Υπό την στιβαρή σκηνοθετική καθοδήγηση του Σ. Τσακίρη, δώδεκα εξαιρετικοί ερμηνευτές (Δ. Χατούπη, Κ. Καστανάς, Α. Σταύρου, Ι. Παπαζήσης, Κ. Σαμαρά, Β. Μαραγκάκη, Δ. Μαύρος, Α. Φάις, Σ. Καραγιάννης, Α. Μπαλαμώτης, Σ. Μαντζώρος, Έ. Ρευματά).

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα
Σύγχρονη Έκφραση
στις 12 Ιανουαρίου 2014.